

Willem Korving werd geboren op 11 maart 1923 in Den Haag. Hij was de zoon van de Scheveningse visserman Willem Korving en Clasina Toet. Willem had nog twee zussen Kniertje (1915) en Neeltje (1918) en twee broers Martinus (1919) en Hendrik (1921).

Toen Willem acht maanden oud was, verdronk zijn vader in zee. Hij was aan het werk en gleed van een golfbreker. Hij is nooit terugvonden. Clasina Korving-Toet bleef achter met vijf kinderen. Omdat ze geen uitkering kreeg ging ze de vishandel in. Haar twee dochters gingen werken bij de visafslag. 'Oma was een echt viswif', vertelt haar kleindochter. 'Ze kon goed verkopen, was goed van de tongriem gesneden en haar schelle stem trok de aandacht wel. Oma was 'hofleverancier' van het Haagse politiebureau, waar ze wel een visje lustten.'

Willem erfde de handelsgeest van zijn moeder. Na zijn werk ging hij aan de slag met wat zijn moeder niet had verkocht en hij rustte niet voordat hij alles kwijt was. Er is niet veel over Willems jeugd bekend te zijn maar hij was actief bij Scouting. Er is een foto van alle kinderen in uniform.

Op 10 mei 1940, toen Willem net 17 jaar was, brak de oorlog uit. Niet lang daarna ontmoette hij waarschijnlijk het meisje met wie hij in 1942 verloofd was.

De Duitsers stelden in Nederland de Arbeitseinsatz verplicht. Mannen in de leeftijd tussen de 17 en 40 jaar konden worden verplicht om in Duitsland te gaan werken. Willem werd tijdens een razzia opgepakt. Hij was toen lakspuiter en werkte bij een smederij. Hij ging op 15 mei 1942 verplicht naar Duitsland.

Hij kwam terecht in Oberndorf am Neckar en hier is hij overleden op 7 juni 1942. Hij werd begraven op het Nederlands Ereveld in Frankfurt.

Zijn precieze doodsoorzaak is nooit opgehelderd, maar er zijn wel verhalen over. Een verhaal is dat hij bij het zwemmen in een zwembad is overleden. Een ander verhaal is, dat

Willem op de vlucht de rivier de Neckar wilde overzwemmen en daarbij is verdronken. Weer een ander verhaal is dat hij een hartstilstand heeft gekregen en dat zou, in combinatie met het tweede verhaal, een verklaring kunnen zijn voor zijn dood.

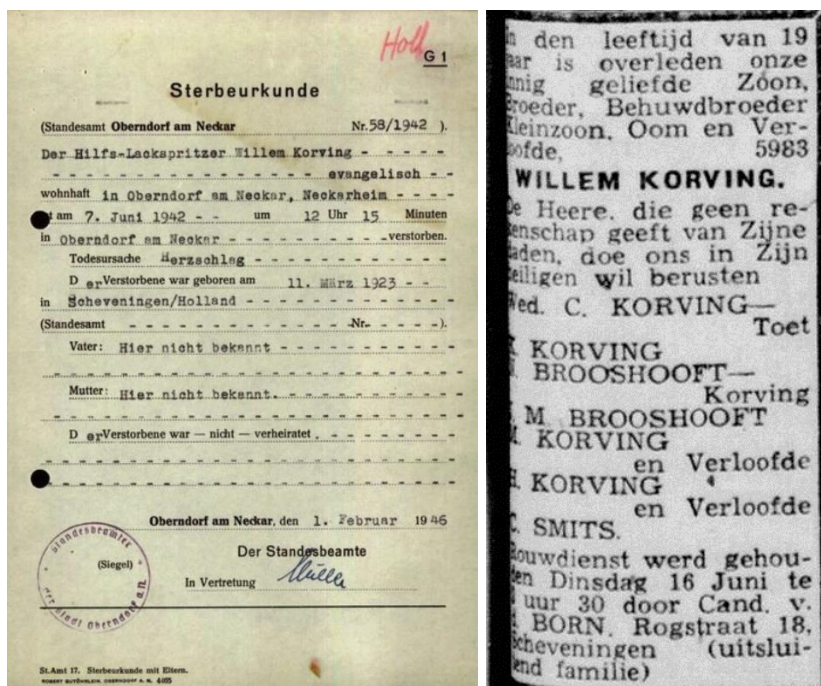
Na Willems dood was er verdriet in de familie, maar er werd niet vaak meer over hem gepraat. Familie Korving koppelde Willems verloofde aan zijn oudste broer Martinus. Samen kregen ze twee kinderen. Zoon Willem, geboren op 18 maart 1949, werd vernoemd naar zijn oom.

Meer informatie

[Willem Korving | Oorlogsgravenstichting](#)

[Haagsche courant » 16 jun 1942 - Art. 73 | Delpher](#)

[Bronnen over 'willem korving' - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.